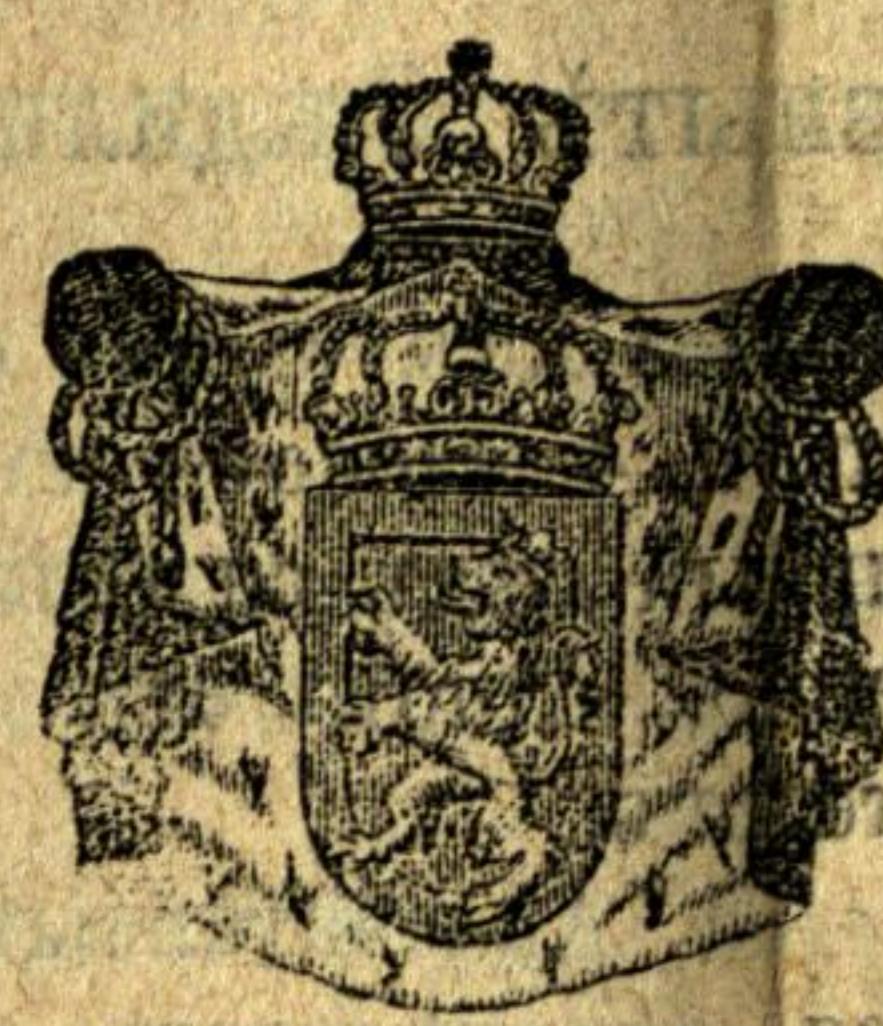

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Държавенъ вѣстникъ“

ще излѣзва
за сега веднажъ въ седмицата:
въ Събота.

Пары и писма
се испрашатъ
до м. к. буботинова
въ Министерството на Вътрешнитѣ дѣла.

Цѣната на
„Държавенъ вѣстникъ“
е за една година:
12 франка.
Единъ брой 25 сантима.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща:
За единъ петнадесетъ редъ за първиятъ
три пъти по 30 сант., а за всички
послѣдующи — 20 сантими.

Година 1.

Софія, Понедѣлникъ 2-ый Юній 1880 г.

Брой 47.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Укази и Законы по Министерството на Финансы. — Законъ за устройството на Съдилищата. — Извѣстие.

по Министерството на Финансы.

УКАЗЪ № 229

Най Александъ I.

Съ Божія милост и народната воля

Князъ на Българія

Народното Събраніе пріе, Най утвърдихъ и утвърдявамъ слѣдущій

Законъ:

1. За улесненіе на публиката Правителството позволява на частни лица, срещо поръчителство, да продаватъ гербови марки, като имъ прави отстъпка на стойността по 5%.

2. Обнародвамъ настоящій Законъ. Заповѣдвамъ че тоъ да бъде облечено съ Държавній печатъ и напечатанъ въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

3. Испълненіето на този Законъ възлагамъ на Нашътъ Министъръ на Финансы.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ Софія на 31-ый май 1880 год.

На първообразното подписано:

По высочайша заповѣдь Намѣстникъ на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО, Министъръ на Външните работи и Исповѣданія и Предсѣдателъ на Министерскій Съвѣтъ.

Д. Цанковъ.

Приподписано:

Министъръ на Финансы: П. Каравеловъ.

УКАЗЪ № 230

Най Александъ I.

Съ Божія милост и народната воля

Князъ на Българія

Народното Събраніе пріе, Най утвърдихъ и утвърдявамъ слѣдующій

Законъ:

1. Членовете 238, 239, 240, 241, и 242 отъ Митарственни Уставъ за награда по контрабандни дѣла да съ замѣниятъ съ слѣдующій параграфъ:

Да ся дава въ награда отъ пары, които ся взиматъ по контрабандни дѣла, на основание Митарственни Уставъ само $\frac{1}{2}$ часть, и то въ такъвъ случай, ако тѣзи сѫ стражари, или частни лица, а другите $\frac{1}{2}$ отъ контрабандните пары да постигнатъ въ правителствената казна.

2. Обнародвамъ настоящій Законъ. Заповѣдвамъ, че тоъ да бъде облечено съ държавній печатъ и напечатанъ въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

3. Испълненіето на този Законъ възлагамъ на Нашътъ Министъръ на Финансы.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ Софія на 31-ий май 1880 год.

На първообразното подписано:

По высочайша заповѣдь Намѣстникъ на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО, Министъръ на Външните работи и Исповѣданія и Предсѣдателъ на Министерскій Съвѣтъ.

Д. Цанковъ.

Приподписано: Министъръ на Финансы:

П. Каравеловъ.

УКАЗЪ

№ 231.

Най Александъ I.

Съ Божія милост и народната воля

Князъ на Българія.

Народното Събраніе пріе, Най утвърдихъ и утвърдявамъ слѣдующій

Законъ.

I. Пчеларството и разводънътъ мамули (шелководство) за настоящата финансова 1880/1881 година ся освобождаватъ отъ всякакви налози.

II. Обнародвамъ настоящій законъ. Заповѣдвамъ че тоъ да бъде облечено съ Държавній печатъ и напечатанъ въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

III. Испълненіето на този законъ възлагамъ на Нашътъ Министъръ на Финансы.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ Софія на 4-ый Юній 1880 год.

На първообразното подписано:

По высочайша заповѣдь Намѣстникъ на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО, Министъръ на Външните работи и Исповѣданія и Предсѣдателъ на Министерскій Съвѣтъ.

Д. Цанковъ.

Приподписано:

Министъръ на Финансы: П. Каравеловъ.

Законъ

по събираніето на десятината за 1880/81 Финансова година, прѣтъ отъ законодателното Народно Събраніе и утвърденъ отъ Негово Высочество Князътъ, съ Указъ подъ № 226. отъ 23-ий май 1880 година.

1. За текущата финансова година отъ хлѣбнитѣ поля ся вземе десятинни налогъ (ощуръ), Който ся събере въ натура.

2. Исписваніето на житата, зърненитѣ и плодни произведения, както и събираніето на десятичнитѣ имъ, ся оставя на грижитѣ и подъ отговорността на Градскитѣ и Старѣшинскитѣ селски Съвѣти, подъ надзорътѣ на Правителственитѣ Контролери.

3. Градскитѣ и Старѣшинскитѣ селски Съвѣти сѫ задълженіе да водятъ особена книга, въ която да покажатъ имената на земедѣлците, пространството на нивата въ дюни, видътъ и количеството на насъянното въ тѣхъ съмѣ и наконецъ числото на снопътъ. Тая книга ся съставя въ два екземпляра, отъ които единитѣ ся предаватъ на Окръжнитѣ Съвѣти.

4. На тѣхна длъжностъ ся възлага сѫщо да опредѣлѣтъ средната цифра на урожая (номоне). Която да ся добиетъ чрезъ групираніе и връщане възможно повече снопътъ отъ различни качества и мѣста. — Полученото по този начинъ номоне ся запечатва и ся пази въ Градскитѣ и Старѣшинскитѣ селски Съвѣти.

5. Освѣнъ членовете на Окръжнитѣ Управителни Съвѣти, Правителството, гдѣто намѣри за нужно, поставя особни контролери, приблизително на 1000 кѫщи по единъ, които да провѣряватъ съставенитѣ отъ Градскитѣ и отъ Старѣшинскитѣ селски Съвѣти книги, номонето и снопътъ. — Освѣнъ провѣряването на номонето, обыкалятъ нивата и броятъ снопътъ избрани отъ тѣхъ въ разни мѣста.

6. Количеството отъ произведеніята на нивата расположени въ планиститѣ мѣста, ся опредѣля тамъ, гдѣто тѣ ще бѫдатъ превезени за да ся овръшатъ.

7. На Окръжнитѣ Управителни Съвѣти ся предоставя право да рѣшиятъ, кои мѣста спадатъ въ забѣгненната въ предидущитѣ параграфъ категорія.

8. За заслугитѣ, трудоветѣ и отговорността, едно обезщетеніе отъ 5 сантима ся отстъпва за всяко цари-

градско кило десятичъ на Старѣшинскитѣ селски и Градски Съвѣти.

9. Частнитѣ лица, сирѣчъ земедѣлци, въ случаи че по тѣхна вина ся причини загуба на казната, ся глобятъ двойно противъ сторенната загуба,

10. На Градскитѣ и Старѣшинскитѣ селски Съвѣти, както и на контролерътѣ и членовете на Окръжнитѣ Съвѣти ся налага строга обязанностъ, да извършватъ дѣствията си най точно и правилно, и за злоупотребеніята и беззаконіята, които бы могли да ся случатъ, първѣтъ ся глобятъ въ четири пъти повече противъ цѣнността на недовзетитѣ скриты произведения, а постѣднитѣ слѣдъ като повърнатъ стойността на загубата, ся осаждатъ на затворъ отъ 4 до 12 мѣсяци.

11. Списъците за количество на пресметнаты произведения ся доставятъ на финансовый окръженъ чиновникъ, който, слѣдъ като ся увѣри, че тѣ сѫ составени вѣрно, ги подтвърдява.

12. Десятата частъ на събранната и очистена храна ся превозва отъ всяки земедѣлецъ подъ надзорътѣ на Градскитѣ и Старѣшинскитѣ селски Съвѣти въ селскітѣ хамбаръ. — Послѣ, по распореждането на Правителството, десятичътъ ся превозва отъ тоя хамбаръ, за извѣстно опредѣлено възнаграждение, въ опредѣленътѣ за сѫщата цѣлъ мѣста.

13. Възнаграждение за превозване на правителственитѣ храны да ся дава на часъ, за сто оки 30 пары, ако пътищата сѫ шосейни, ако ли не сѫ шосейни — 35 пары, и да ся не принуждаватъ повече отъ 12 часа. — Превозваніята требва да ставатъ, когато селяните сѫ свободни отъ главнитѣ полски занятія.

14. На сѣната ще ся взема за текущата година налогъ въ размеръ 10% отъ продажната имъ стойност опредѣлена отъ Окръжнитѣ Съвѣти.

15. Десятинниятѣ налогъ отъ кукурузъ ще ся събере за настоящата финансова година тоже въ натура.

16. Градскитѣ и Старѣшинскитѣ селски Съвѣти, както и контролерътѣ провѣряватъ събранните на купчины кукурузъ като го бѫлѣжатъ въ тевтерътъ.

17. Споредъ обычайтѣ отъ всяко десять купчины едината ся взема за десятичътѣ, за която ся задължава всяки немедленно да я принесе въ общітѣ коишъ който ще ся запечати и ще бѫде подъ надзорътѣ и отговорността на Старѣшинскитѣ селски и Градски Съвѣти, а протѣтътъ всяки, е задълженъ за трошенето и приносването му.

18. Отъ градинитѣ, бахчитѣ и бостаниѣ за пространства по-голѣмы отъ половина дюни, презъ текущата финансова година ще ся вземе поземеленъ налогъ, който и ще ся опредѣли на дюни отъ Окръжнитѣ Управителни Съвѣти, сѫобразно съ доходността на земята.

Министъръ на Финансы: П. Каравеловъ.

ЗАКОНЪ

за

УСТРОЙСТВОТО НА СЪДИЛИЩА

ВЪ БЪЛГАРИЯ.

I. Введение.

Чл. 1 Съдебната власть принадлежи:

На Мировитѣ Съдии,

На Окръжнитѣ Съдиица,

На Апелативнитѣ Съдиица, и

На Върховнѣ Касационални Съдъ.

Чл. 2. Съдебната власть на показанитѣ въ 1 Чл. сѫдебни учреждения ся простира върху всички жители на Княжеството за всички угловни и граждански дѣла.

Заб. Съдебната власть на военни сѫдове отъ Православио и други исповѣданія ся опредѣляватъ особено.

Чл. 3. Мировитѣ сѫдии е еднолична власть, Окръжнитѣ

и Апелативните Съдилища, както и Върховният Кассационен Съд съ колегиални учреждения.

Чл. 4. Въдомството на мировите Съди, на Окружните и Апелативните Съдилища са ограничава върху определени части: околини и окрузи; а въдомството на Върховния К. Съд се простира върху цялото Княжество.

Чл. 5. Мировите съди, Окружните и Апелативните Съдилища разглеждват дълата по същество; а Върховният Съд не решава дълта по същество, и на нябюдава за точното испълнение на законът, и еднаквото му приспособление от всичките Съдилища по Княжеството.

Чл. 6. За да правятъ съдебствието за злодъяния и преступления при окружните съдилища определятъ ся особни съдебни съдебователи.

Чл. 7. За да са определятъ виновността или невиновността въ угловиятъ дъл на подсъдимите за престъпления, които подпадатъ подъ най-тежките наказания, въ съставътъ на съдига въ случаи, които са означени въ уставът на главното съдопроизводство, възвратъ особни съдебни засъдатели.

Чл. 8. Въ всяко съдебно място определятъ ся прокурори и тѣхни помощници.

Чл. 9. Подвъдомствените предмети и редът по който действуватъ Съдилищата, прокурорите и тѣхните помощници са определятъ въ уставът на главното и гражданското съдопроизводство, а тий също и въ настоящето съдостроителство.

Чл. 10. Дължностните лица (чиновниците) по съдебното въдомство са назначаватъ отъ Князътъ, а съдебните засъдатели са избиратъ споредъ начинътъ, указанъ за това.

Чл. 11. При съдебните места има:

- а) Канцеларии, и
- б) Съдебни Пристави.

Раздѣлъ 1.

За мировите съди.

Чл. 12. Окружътъ на всякий Окръжен Съд се раздѣля на нѣколко мирови околини, въ които са поставяне по единъ мировий съдъ.

Чл. 13. При всякий мировий съдъ има по единъ секретаръ, който са назначаватъ отъ Князътъ по представление на самиятъ съдъ.

Чл. 14. Въ случай на болѣсть, отсѫтствие или отстъпление на нѣкой мировий съдъ, неговата длѣжностъ временно испълнява единъ отъ съсѣдните мирови съди, по назначение отъ предсъдателъ на Окружните Съди.

Чл. 15. Срокъ за отпускане на единъ мѣсяцъ ся дава на мировий съдъ отъ Окр. Съдъ, а по дѣлътъ отъ единъ мѣсяцъ ся разрешава отъ Князътъ по представленіето отъ Министъръ на Правосъдіето.

Чл. 16. Непосрѣдственниятъ надзоръ надъ мировите съди принадлежи на Окружни Съди. Высшіятъ надзоръ надъ всичките вообще мирови съди ся съредоточава въ Върховните Касс. Съди и въ лицето на Министъръ на Правосъдіето.

Чл. 17. Властиата на всякий мировий съдъ са ограничава въ пространството на околията, която е определена за всички едного особено.

Чл. 18. Всички присъствующи въ стаята на мировий съдъ съ задължени да пазятъ правилата на благоприятността, редът и тишната, като са подчиняватъ безпрекословно на заповѣдите на мировий съдъ. Непокорните въ това отношение мировий съдъ за пръв пътъ покана на благочиние съ дума, а който не взема отъ дума мировий съдъ може да го осъджа на (шрафъ) глоба отъ единъ до десетъ фр. а въ случаи нужда може и да отдалечи непослушните съ сила.

Чл. 19. Мировите съди, както помежду си, тий и съ места и лица отъ други въдомства са отнасятъ непосредствено.

Чл. 20. Окружните Съдилища даватъ предписанія на подвъдомствените си мирови съди, а отъ тѣхъ получаватъ представление.

Чл. 21. Мировите съди съ задължени да даватъ ежегодно отчетъ, споредъ образътъ показанъ отъ Министъръ на Правосъдіето, за всичките дѣла, които съ постъпили у тѣхъ презъ цѣлата година, и той отчетъ ся представя въ подвъдомственъ Окружен Съдъ.

Чл. 22. Дисциплинарната отговорностъ на мировите съди за неправилностъ (упущеніе) по службата имъ ся определятъ споредъ правилата изложени въ чл. чл. 120 122 на настоящето съдостроителство.

Чл. 23. Начинътъ за предаването имъ въ главенъ съдъ за престъпления, по службата както и самого производство на Съдътъ съ означени въ уставът на главното съдопроизводство.

Чл. 24. На мировий съдъ ся даватъ: особенъ знакъ и особенъ печатъ.

Раздѣлъ 2.

За съдебните места.

Глава I.

Окружните Съдилища.

Чл. 25. Окружните Съди състои отъ предсъдателъ, подсъдателъ и членове.

Чл. 26. Окружните Съдилища могатъ да бѫдатъ подраздѣлени на дѣла отъ едно отъ които предсъдателствува подсъдателъ.

Чл. 27. Съдебните съдебователи ся считатъ за членове на Окружните Съдилища и ся намѣрватъ при окружните Съди, или ако съ повече отъ единъ, всякий въ назначениетъ съ участъкъ.

Чл. 28. Числото на окружните съдилища и тѣхните отдѣлнія, пространството на окръзътъ имъ, и числото на участъците за съдебните съдебователи, ся определятъ чрезъ особно расписanie, а числото за членовете на Окр. Съдилища и съдебните съдебователи ся определятъ по щатъ.

Глава II.

Апелативните Съдилища.

Чл. 29. Апелативниятъ Съдъ състои отъ единъ предсъдателъ подсъдателъ и 4 членове по щатъ.

Чл. 30. Апелативниятъ Съдъ ся дѣли на дѣла отъ отдѣлнія: гражданско и уголовно, едното отъ които е въ вѣденіето на подсъдателъ.

Чл. 31. Числото на Апелативните Съдилища и тѣхното пространство ся определятъ отъ особено за това расписanie.

Глава III.

Върховниятъ Кассационенъ Съдъ.

Чл. 32. Върховниятъ Кассационенъ Съдъ състои отъ единъ предсъдателъ единъ подсъдателъ и 4 члена по щатъ?

Чл. 33. Върховниятъ Съдъ състои отъ дѣла отъ отдѣлнія: гражданско и уголовно, отъ които едното е подъ вѣденіето на подсъдателъ.

Чл. 34. Въ случаи, които съ предвидени въ законътъ, отъ дѣла отъ отдѣлнія на Върховниятъ Съдъ ся съставлява общо събрание за решеніе особни дѣла чл. 141.

Глава IV.

За Канцеларията на съдебните места.

Чл. 35. При Окружните и Апелативните Съдилища и при Върховниятъ Съдъ секретарите ся назначаватъ отъ Князътъ по представление на надѣжниятъ предсъдателъ, а тѣхните помощници, канцеларски служители и съдебни разсилни отъ предсъдателъ. Тѣхното число ся определя по щатъ.

Глава V.

За съдебните засъдатели.

Чл. 36. Съдебни засъдатели могатъ да бѫдатъ само бѫлгарски поданици, безъ разлика на вѣра, и които иматъ не по-малко отъ 25 год.; да не бѫдатъ неопорочени предъ Съдъ, да знаятъ да четатъ и пишатъ да владѣятъ на какво да е основание недвижимо имѣщество, или самы, или родителитъ имъ; тий също и лица, които нѣматъ недвижимо имѣщество, и съ получили средне или выше образование, или пъкъ които ся занимаватъ независимо съ търговия или нѣкой занаятъ.

Чл. 37. Съдебни засъдатели не могатъ да бѫдатъ:

а) всички, които съ на държавна служба, и които ся назначаватъ отъ Правителството.

б) духовни лица отъ всички вѣроисповѣданія.

Чл. 38. Окружните Началници отъ той окръгъ, гдѣто са намѣрва Окружните Съди къмъ 15 окт. всяка година съставя общи списъци, въ които записватъ жителите на селата, чивтици, колиби и градовете, които иматъ право да бѫдатъ избрани за съдебни засъдатели, споредъ чл. 36.

Чл. 39. Тий също къмъ 15 окт. всяка година Окружните Началници съставя общи списъци отъ първоначалните избиратели по селата, чивтици, колиби и градовете, като вписва въ той списъци лицата, които съ неопорочени предъ Съдъ, и които съ по-горѣ отъ 20 год., които владѣятъ на какво и да е основание недвижимо имѣщество или тѣхно или на родителитъ имъ, а тий също и лица, които макаръ да нѣматъ недвижимо имѣщество, и да ся свършили нѣкое средне или выше учебно заведение, а тий също които ся занимаватъ съ частна търговия или занаятъ.

Заб. Подробни правила за начинътъ на избирането на съдебните засъдатели ся определятъ съ особена инструкция, която ще ся състави отъ Министъръ на Правосъдіето по споразумѣніе на Министъръ на Вътрешните дѣла.

Чл. 40. Приготвениятъ списъци ся публикуватъ отъ Окр. Началникъ за знаніе на всички.

Чл. 41. Жалби и заявления за неправилно исключени, или невилясия въ списъците ся подаватъ Г. Предсъдателю на Окр. Съдъ не по къмъ отъ 15 ноемврий който заедно съ Прокурорътъ решава всички жалби и заявления окончателно.

Чл. 42. Отъ цѣлото число на лицата, които съ записани въ списъците, споредъ 38 чл. първоначалните избиратели отбиратъ съ вышегласие отъ всяки 50 къщи по единъ гласенъ. Чивтициятъ ся записватъ до най-ближните имъ села или градове, а колиби ся събиратъ по 50 къщи наедно. Изборътъ по колиби, селата и градовете ся става подъ предсъдателство на най-стариятъ лица.

Чл. 43. Избраниятъ споредъ горниятъ начинъ гласни ся призоваватъ на 15-ти дек. отъ Окружните Началници въ главни градъ на окръгъ т. е. тамъ гдѣто ся намѣрва Окр. Съдъ, за общо събрание, въ което ся избиратъ съдебните засъдатели.

Чл. 44. Отъ общите списъци, които съ съставени на основание чл. чл. 38 и 41 гласните избиратели, които съ привързани за да образуватъ съставъ на Съдилището по 6 на всяки три мѣсяци.

Чл. 45. За избраниятъ съдебни засъдатели ся съ-

ставлява списъкъ, въ който ся записватъ най-напредъ и по редъ тѣя, които съ получили най-много гласове. При равните гласове по-напредъ ся записватъ по стартиятъ на вѣрастъ.

Чл. 46. Този списъкъ ся препраща отъ Окружните Началници на подвъдомственъ предсъдателъ на Съдътъ, който ги призовава за засъдане споредъ редът въ списъкъ.

Чл. 47. За разглеждане углавни дѣла съ участіето на съдебните засъдатели ся назначаватъ всяки мѣсяци по около 10 дни; отъ 1—10.

Чл. 48. За неявене въ съдебно засъдане, безъ извинителни причини съдебниятъ засъдателъ ся подлага на парична глоба, до 100 франка, освенъ това заплаща станжалитъ разноски на повыканите въ Съдилището лица

Раздѣлъ 3.

За Прокурорътъ.

Чл. 49. Всичките прокурори при съдебните учреждания и тѣхните помощници ся намѣрватъ подъ вѣщето наблюдение отъ Министъръ на Правосъдіето, и дѣйствува като негови органи.

Чл. 50. При всякий Окружен Съдъ, както и при Апелативните Съдилища, и въ Върховниятъ Касационен Съдъ ся назначаватъ особни прокурори и тѣхни помощници по щатъ.

Чл. 51. Прокурорските помощници дѣйствуваатъ подъ ръководството на прокурорътъ, при които ся намѣрватъ. Прокурорътъ при Окружните Съдилища съ подчиненъ на прокурорътъ при Апелативните Съдилища, а тѣзи последните, както и прокурорътъ въ Върховниятъ Съдъ ся намѣрватъ въ непосредствена зависимостъ отъ Министъръ на Правосъдіето.

Чл. 52. Кога правятъ заявление предъ съдебните места за своите заключения, прокурорътъ и тѣхните помощници дѣйствуваатъ единствено на основание на своето уѣждение и на съществуващите закони.

Чл. 53. Въ случаи на болѣсть или отсѫтствие на прокурорътъ неговата длѣжностъ испълнява помощникъ му.

Чл. 54. Всички прокурори има по единъ секретаръ.

Чл. 55. Кога Съдътъ решава единъ дѣло и прокурорътъ забѣлѣжи непълнота въ законътъ, поради които той вижда необходимо да повдигне законодателенъ въпросъ; то, независимо отъ решеніето, което даде Съдътъ на дѣлото, на основание граждански и угловенъ уставъ за съдопроизводството, той извѣстява за забѣ

в) за совещанія по дѣла, които ся относятъ до управлението на съдебната часть.

г) за разглѣдане въпросы, които ся повдигатъ при производството на дѣлата.

Ст. 64. Общітъ събранія на отдѣленіята ставатъ дверемъ затвореніи:

а) за окончателното обсѫденіе на правилата, които ся относятъ до вътрешното распореждане и дѣло производството.

б) за поставяне рѣшеніе по дѣла, които ся относятъ до дисциплинарно взысканіе на лица отъ съдебно вѣдомство.

в) за разглѣдане ежегодните отчеты за движението на дѣлата въ съдебните мѣста и за изслушване отчетъ, които ся получаватъ отъ подвѣдомствените съдебни мѣста.

г) во всичките случаи, когато предсѣдателитъ го вижда необходимо, споредъ важността на въпросътъ, който ще си разглѣдава, тѣ могатъ да иматъ винаги общо събраніе.

д) за да ся опредѣли кой отъ членовете въ съдебните мѣста може да ся въсползова отъ вакантно време.

Заб. съдебните мѣста само съ едно отдѣленіе разглѣдаватъ горѣзложениетъ въпросы въ распорядителното си засѣданіе.

Чл. 65. Съдебните засѣданія за рѣшеніе угловни и граждански дѣла ставатъ публично. Въ какви случаи не ся допускатъ вѣшины лица ся опредѣлява споредъ чл. чл. 128 и 727 отъ Вр. Съд. Прав.

Чл. 66. Предсѣдателъ управлява Съдътъ въ засѣданіята, като нази за благочиніе и редътъ поставенъ за изслушване и рѣшеніе на дѣлата.

Чл. 67. Всички лица, които присѫтствуваатъ въ публичните засѣданія на Съдилищата съ дѣлътъ да покоряватъ миръ и благоприлие и безпрекословно да ся покоряватъ на заповѣдите на предсѣдателътъ.

Чл. 68. Ако нѣкой отъ присѫтствуващи вѣшини лица произведе шумъ, или ся не покорява на предсѣдателътъ, то онъ може да го отстрани, а въ случаи даже може да ся распореди да го запре, нѣ не по-много отъ 24 часове.

Чл. 69. Въ извѣредни случаи, когато нѣма възможностъ да ся откриятъ виновни, които съ произвели въ съдебното засѣданіе безредица, предсѣдателътъ при неспособката на направеното тѣмъ внушене може да отстрани цѣлата публика отъ засѣданіето.

Чл. 70. За нарушение горѣзложениетъ въ чл. 69 постановленіе во времето на докладътъ отъ нѣкого изъ тѣзи, които участватъ въ дѣлото, или тѣхните повѣреници предсѣдателътъ има право да напомни на виновни, предварително, че ако ся повтори това ще ся испъхдатъ виновни и дѣлото ще ся свърши и безъ тѣхните словесни обяснења. И ако ся случи то предсѣдателътъ може да извади виновни отъ засѣданіето.

Чл. 71. Въ съдебните засѣданія дѣлата ся рѣшаватъ по външното на присѫтствуващи съдии. Когато гласуватъ съ равни рѣшеніето става по това лице съ което е съгласенъ предсѣдателътъ, освѣнъ случаите въ чл. чл. 813 и 814 отъ Вр. Пр. на угловното съдопроизводство.

Чл. 72. Въ всяко засѣданіе ся написва общъ журналъ отъ секретаръ или неговъ помощникъ, въ той журналъ ся означава:

1. година, мѣсяцъ, число и часътъ на засѣданіето

2. кои съдии съ присѫтствували.

3. какви дѣла съ свършени въ това засѣданіе

4. кои дѣла съ отложени, до кога и по коя причина.

Този журналъ, като ся приглѣда отъ съдите, които съ присѫтствали, подписвася отъ предсѣдателствующей и не по-късно отъ слѣдующето слѣдъ туй присѫтствието и ся потвърдява отъ секретарътъ.

Ст. 73. Кога отстъпстватъ нѣкои отъ съдите въ Окр. Съдъ за допълнение съставътъ на Съдътъ, предсѣдателътъ призовава нѣкого отъ другото отдѣленіе, нѣ ако чрезъ тоя начинъ не може да биде пълна съставътъ, предсѣдателътъ призовава съдебниятъ слѣдователъ, ако не е занятъ съ нѣкое производство на слѣдствието, нѣ ако не е произвождалъ самъ слѣдствието по това дѣло, което ще ся разглѣдава; въ апелативното Съдъ може да ся призоватъ членъ отъ мѣстното Окръжено Съдъ по назначение отъ свойтъ предсѣдателъ, ако обаче такъвътъ членъ не е участвувалъ при първото разглѣдане рѣшеніе на дѣлото, което ще ся разглѣдава въ Апелативното Съдъ.

Глава II.

Правилникъ за съдебните мѣста.

Чл. 74. Правилата, които ся относятъ до вътрешното и дѣло производство въ съдебните мѣста ся опредѣяватъ чрезъ правилници.

Чл. 75. Правилниците за съдебните мѣста ся съставляватъ отъ Министъръ на Правосъддіето по споразумѣніе съ Върховното Кас. Съдъ.

Глава III.

За отчетъ по съдебна частъ.

Чл. 76. Въ началото на всяка година ся сбиратъ въ Министерството на Правосъддіето отчетътъ отъ всички съдебни мѣста и прокурори за ходътъ на дѣлата и за поддѣлъмътъ презъ истеклата година. Тѣзи отчети ся съставляватъ споредъ формата, която ще ся представи въ Министерството на Правосъддіето, и въ определенъ срокъ.

Чл. 77. Отчетътъ ся съставляватъ отъ предсѣдателъ на Съдътъ, съгласно съ прокуроръ, и ся разглѣдватъ въ общо събраніе.

Чл. 78. Отчетътъ на мировытъ съдии заедно съ отчетътъ на Окръжните Съдилища ся представя въ поддѣлъмъ Ап. Съдъ. Огътъ тѣзи отчети и отъ отчетъ на самия Ап. Съдъ ся съставя единъ общъ отчетъ, който слѣдъ като ся разглѣда въ общо събраніе, представля ся на Министъръ на Правосъддіето.

Чл. 79. Отчетътъ отъ прокуроръ на Окръжните Съдилища ся представя въ прокурорътъ въ Ап. Съдъ, който отъ тѣхъ и отъ свойтъ отчетъ съставлява новъ отчетъ изобщо, който представлява Министъръ на Правосъддіето.

Ст. 80. Върховнотъ Съдъ испроважда кошъ отъ годишнитъ си отчетъ въ Министерството на Правосъддіето.

Глава IV.

За ваканциите въ съдебните мѣста.

Чл. 81. Предсѣдателътъ, подпредсѣдателътъ и членовете на съдебните мѣста освѣнъ съдебните слѣдователи, иматъ за всяка година по шестъ недѣли вакантно време отъ 1-ти юли до 15-ти августъ.

Чл. 82. Всяко съдебно мѣсто, преди да стигне вакантното време, само си разглѣдава въ общо събрание, съставено отъ всичките отдѣленія, кой изъ членовете на Съдътъ ще може да ся въсползува отъ тая годинното вакантно време; и то, за колко време, а слѣдъ това останатъ членове на съдебните състави за гѣдане и рѣшеніе на дѣлата въ това време.

Глава V.

Отпускъ на длѣжностните лица въ съдебното вѣдомство.

Чл. 83. Отпуски за срокъ не повече отъ единъ мѣсяцъ ся разрѣшаватъ:

а) На предсѣдателътъ, подпредсѣдателътъ и членовете на съдебните мѣста отъ общото събрание на съдътъ Съдъ; за даденитъ отпусъ ся съобщава до Министъръ на Правосъддіето.

б) На прокурорътъ при Окръжните Съдилища и тѣхните помощници отъ прокурорътъ при Ап. Съдилища; а на прокурорътъ и тѣхните помощници както въ Апел. Съдилища тѣ и Върх. Кас. Съдъ отпусъ ся дава отъ Министъръ на Правосъддіето.

в) На другите длѣжностни лица отпусъ ся дава отъ предсѣдателътъ на Съдътъ.

Чл. 84. Отпусъ за повече отъ единъ мѣсяцъ ся дава само съ разрѣшеніе отъ Князътъ, слѣдъ представление отъ Министъръ на Правосъддіето.

Чл. 85. Когато ся дава отпусъ трябва да ся нази:

а) що едно и също лице да не ся ползва съ отпусъ повече отъ единъ пътъ въ годината.

б) що отъ позволеніе за отпусъ да не остава Съдътъ лишенъ отъ потребното число лица, които съ нуждни за ежедневно присѫтствието и за дѣло производството.

Раздѣлъ 5.

Редътъ за сношеніята на съдебните мѣста и длѣжностните лица въ съдебното вѣдомство.

Чл. 86. Съдебните мѣста и длѣжностните лица отъ съдебното вѣдомство ся относятъ както помежду си, тѣ и съ мѣстата и лицата отъ други вѣдомства непосредствено.

Чл. 87. Министъръ на Правосъддіето ся отнася до съдебните мѣста или чрезъ прокурорътъ при тѣзи Съдилища, или чрезъ предсѣдателътъ.

Чл. 88. Прокурорътъ, които ся намѣрватъ при единъ Съдилище, ся относятъ до други съдебни мѣста и лица чрезъ прокурорътъ, които ся намѣрятъ при тия Съдилища.

Чл. 89. Върховнотъ Кас. Съдъ ся отнася до всички съдебни мѣста и длѣжностни лица отъ съдебното вѣдомство, освѣнъ прокурорътъ, и помощници съ съ предписаніе, а отъ тѣхъ получаватъ рапорти, а съ други не подвѣдомствени нему мѣста и лица — чрезъ отношения.

Чл. 90. Апел. Съдилища ся отнасятъ до подвѣдомствените си Окръжни Съдилища и длѣжностни лица съ предписанія, а отъ тѣхъ получаватъ донесенія, съ мѣста и лица тѣмъ неподчинени, както помежду си и съ посторонни учреждения ся отнасятъ съ отношения.

Чл. 91. Окръжните Съдилища ся отнасятъ къмъ подвѣдомствените си членове отъ Съдътъ, къмъ мировытъ съдии, съдебните слѣдователи и съдебните пристави съ предписанія, отъ тѣхъ получаватъ: отъ членовете на Съдътъ, отъ мировытъ съдии и съдебните слѣдователи представления, а отъ съдебните пристави — рапорти; помежду си, както и съ посторонни мѣста съ отношения.

Чл. 92. Съдебните слѣдователи помежду си, както и съ посторонни мѣста и лица ся отнасятъ съ отношения.

Чл. 93. Предсѣдателътъ даватъ на съдебните пристави и на чиновници съ отъ канцелариата предписанія, а отъ тѣхъ получаватъ рапорти.

Чл. 94. Прокурорътъ ся относятъ до съдебните мѣста, при които състои, съ предъложения, а отъ тѣзи получаватъ отношения, помежду си както и съ посторонни мѣста и лица тѣ ся отнасятъ съ отношения.

Чл. 95. Министъръ на Правосъддіето дава на всички прокурори предписанія, а отъ тѣхъ получава представления.

Чл. 96. Прокурорътъ отъ Апел. Съдъ даватъ на подвѣдомствените си прокурори, Окръжни Съдилища предписанія, а отъ тѣхъ получаватъ представления.

Въобще прокурорътъ даватъ на помощниците си предписанія, а отъ тѣхъ получаватъ представления.

Чл. 97. Всяко съдебно мѣсто и длѣжностно лице, като приеме отъ едно мѣсто или длѣжностно лице законно требование, е длѣжно да го испълни безъ забава, и за испълнението да извѣсти на лицето или мѣстото.

Чл. 98. Мѣста и лица, които не съ получили во време увѣдомление за испълнение на иѣкое требование, трябва да извѣстяватъ затова на наддѣжащето началство или на поддѣлащъ прокуроръ.

Раздѣлъ 6.

За назначение на служба, уволеніе или премѣстваніе на лица по съдебно вѣдомство.

Чл. 99. На длѣжностъ по съдебното вѣдомство можатъ да бѫдатъ назначени само български поддѣланци. Иностранци можатъ да ся назначаватъ съ удобреніето на Нар. Събраніе.

Чл. 100. Въ длѣжностъ по съдебното вѣдомство не можатъ да бѫдатъ назначени:

а) Таквizi, които са намиратъ подъ слѣдствието, или подъ Съдъ за злодѣяни или престъпления, тѣ и също и тѣзи, които съ подпадатъ подъ съдебенъ приговоръ за престъпни дѣла, съ затваряне въ тѣници, или съ друго по строго наказание, и онѣзи, които като съ били давани подъ Съдъ за престъпни дѣла които навличатъ на себе си подобни наказания, не съ били оправданы отъ Съдъ.

б) тѣзи, които съ исключени отъ служба по Съдъ и отъ духовното вѣдомство за пороци,

в) несъстоятелните длѣжници.

Чл. 101. За предсѣдателъ, подпредсѣдателъ и членове, на Върховнотъ Съдъ, а тѣ и също и прокуроръ въ Върх. Съдъ, както и помощникъ му, ся назначаватъ лица, които съ получили юридическо образование и които съ прослужили по съд

виновните подъ отвѣтственост, споредъ дисциплинарното производство.

Чл. 112. Нито съдебните мѣста, нито предсѣдателите имъ иматъ право да обсѫждатъ дѣйствията на прокуроръ или на помощницъ имъ; нѣ за неправилните и противозаконните имъ постъпки съобщаватъ Министру на Правосѫдіето.

Чл. 113. Прокуроръ и тѣхните помощници по правото за наблюдение са пазътъ законътъ, за всички опущенія, които сѫ забѣлѣжили у съдебните мѣста, или лица отъ съдебното вѣдомство, съобщаватъ за това споредъ важността на случайта, или на предсѣдателите на Съдъ, или пакъ споредъ редътъ на подчинеността, въ Министърството на Правосѫдіето.

Чл. 114. Общітъ надзоръ надъ съдебните мѣста и дѣлъностните лица е у Министъръ на Правосѫдіето.

Чл. 115. Министъръ, като види въ иѣкое съдебно мѣсто натрупване много дѣла, бавностъ или спиране на движението въ дѣлата, предлага на предсѣдателъ да вземе мѣри за поправление и да даде обяснение по това дѣло.

Чл. 116. Министъръ на Правосѫдіето може да ревизира съдебните мѣста лично или чрезъ членовете на Върховните Съди, или чрезъ прокуроръ на Върховните Съди или помощникъ му, а ревизията за окрежните Съдилицы и мировите съди са поръчана на членовете отъ Апелат. Съдъ.

Чл. 117. Когато Министъръ ся убѣди че натрупването или бавността въ движението на дѣлата сѫ произлеща отъ нередовността на самото съдебно мѣсто, той възбужда за туй дисциплинарно производство.

Чл. 118. Канцеларии на съдебните мѣста стоятъ подъ непосредственый надзоръ на предсѣдателъ, а за дѣлопроизводството въ канцеларията най-ближній надзоръ при надлѣжи на секретаръ.

Раздѣлъ 8.

Отговорността на чиновницъ и дисциплинарното взысканіе и производство.

Глава I.

За отговорността на дѣлъностните лица по съдебното вѣдомство (съдлите).

Чл. 119 Дѣлъностните лица отъ съдебното вѣдомство отговарятъ:

- а) или по редътъ на дисциплинарното производство.
- б) или по приговоръ отъ углавенъ Съдъ.

Заб. Редътъ за углавенъ Съдъ надъ дѣлъностните лица по съденбното вѣдомство е определенъ въ уставътъ на углавното съдопроизводство.

Глава II.

За дисциплинарно взысканіе.

Чл. 120 Взысканіята, на които могатъ да ся предадатъ дѣлъностните лица отъ съдебно вѣдомство по редътъ на дисциплинарното производство, безъ да ся предаватъ на углавенъ Съдъ, сѫ:

- а) напомняніе
- б) забѣлѣжки
- в) выговоръ
- г) снемане отъ платата му
- д) затворъ не повече отъ за седмъ дена.

Чл. 121 На дисциплинарното взысканіе ся предаватъ дѣлъностни лица отъ съдебното вѣдомство:

1 за упущеніе, които сѫ произлезли отъ невниманіе или отъ незнаяніе на обязанностите си по службата.

2 за неиспълненіе на правилата формѣ при производство на слѣдствія, отправленіето на Съдъ и исполненіе наришениета, за нарушеніе на тѣзъ правила, и формѣ, и вообще за неисправность при исполненіето на дѣлъността по службата.

Заб. за бавностъ (медленность) въ исполненіето на обязанността си по службата.

Чл. 122 По редътъ за дисциплинарна отговорност предсѣдателите, подпредсѣдателите и членовете на съдебните мѣста въ това число съдебните слѣдователи и мировите съди подлѣжатъ на горѣказанието взысканія Чл. 119 не иначе освѣнъ чрезъ формално разглѣданіе въ надлѣжащітъ Съдъ споредъ и на основание на правилата за дисциплинарно производство.

Чл. 123 Правото да ся прави напомняніе или бѣзка на кой и да е Съдъ за пѣлътъ му съставъ, или съзово на присѣтственный съставъ, принадлѣжи на Върховните Кас. Съди.

Чл. 124. Прокуроръ и тѣхните помощници подлѣжатъ на дисциплинарно взысканіе направо по усмотрѣніето на Министъръ, нѣ преди да имъ поискъ и вземе предварително обяснение, при което прокуроръ на Върховните Съди и неговъ помощникъ могатъ на това основаніе да ся подвъргнатъ само на напомняніе; прокурорътъ на Апел. Съдилица и помощницътъ имъ, и прокурорътъ на окр. Съдилица само на напомняніе, бѣзка и выговоръ, а помощницътъ при прокурорътъ въ Окрежните Съдилицы могатъ чрезъ Министъръ да ся накажатъ и съземане отъ платата имъ.

Чл. 125 Съдебните пристави, и секретарите могатъ да ся накажатъ съ дисциплинарно взысканіе отъ най-горното до най-долното, споредъ 122 членъ, а помощницътъ на секретарите по усмотрѣніето на Съдъ въ който служатъ.

Чл. 126 Канцеларските служители по усмотрѣніето на предсѣдателъ и прокуроръ при които служатъ, могатъ да бѫдатъ наказани съ всяко едно отъ дисциплинарните взысканія.

Чл. 127 Напомняніята, бѣзки и выговорытъ ся правятъ или устно или писменно.

Глава III.

За редътъ на дисциплинарното производство.

Чл. 128 Дѣла за дисциплинарно производство сѫ работата на:

а) Върховните Съди, кога сѫ за предсѣдателите и членовете на Апелативните съдилицы;

б) — Апелативните Съдилицы, кога сѫ за предсѣдателите, подпредсѣдателите и членовете на Окрежните Съдилицы, както и за съдебните слѣдователи и мировите съди.

в) На всяко съдебно учреждение за всички други чиновници, които не сѫ помагатъ горѣ, и за всяко лице въ това мѣсто въ което служи.

Чл. 129 Дисциплинарното производство ся възбужда: върху съдите, а тѣ сѫщо и върху съдебните слѣдователи, или по опредѣленіе на самия Съдъ, или по предложеніе на Министъръ на Правосѫдіето: а върху другите лица отъ предсѣдателъ или отъ прокуроръ.

Чл. 130. Поводътъ за наченане дисциплинарно производство, наедно съ всички свѣдѣнія и книжа, които ся относятъ до това дѣло, предсѣдателъ или подпредсѣдателъ на когото, споредъ горните чл. 128 е подвѣдомствено това дисциплинарно дѣло, ся предлага на представително обсѫжение въ едно отъ распорядителните засѣданія на Съдъ.

Чл. 131 Дисциплинарното производство, което е починало на основаніе отъ жалба на частно лице, не ся прекращава, макаръ това лице и да моли отпослѣ, че жалбата му остане безъ послѣдствіе.

Чл. 132 При предварителното обсѫжение на едно дисциплинарно дѣло, Съдътъ е длѣженъ да събере всички справки по дѣлото, и да поискъ обясненіе, което обвиняемиятъ лицо има право да представи писмено и устно.

Чл. 133 Съдътъ пълното обясненіе по дѣлото, то ся внася на разглѣданіе и рѣшеніе отъ общото събраніе на всички отдѣленія отъ Съдъ.

Чл. 134 Когато ще ся разглѣдва дѣлото въ общото събраніе отъ Съдътъ извѣстяватъ на обвиняемиятъ който има право да доди самъ въ засѣданіето за лично обясненіе. Повѣрениници не ся приематъ за това.

Чл. 135 Въ дисциплинарните дѣла отстраненіе на съдите става на общите основанія.

Чл. 136 Дисциплинарните дѣла ся разглѣдватъ двѣрь-затвореніемъ, освѣнъ когато обвиняемиятъ самъ же-лае да ся разглѣди дѣлото му публично. Въ този случай обвиняемиятъ има право да си вземе защитникъ.

Чл. 137 При разглѣданіе дисциплинарни дѣла Съдътъ не ся подчинява на никакви други форми, освѣнъ тия които сѫ показани по-горѣ въ чл. чл. 120, 121 и редътъ за обясненіе на дѣлото зависи исклучително отъ благоусмотрѣніето на Съдътъ; нѣ предъ постанови рѣшеніето Съдътъ е длѣженъ да изслуша заключеніето на прокурорътъ, а съдѣтъ туй и окончателнѣ обясненія на обвиняемото лице, или защитникъ му.

Чл. 138 При разглѣданіе на дѣлото, ако ся покаже друго нарушение или упущеніе отъ обвиняемиятъ, то Съдътъ, споредъ обстоятелствата, може да разглѣди изедно и дѣйтъ дѣла, или да даде на другото новъ ходъ, споредъ редътъ показанъ въ членовете 121 122.

Чл. 139 Рѣшеніето на Съдътъ ся обявява на обвиняемиятъ, независимо, когато той са намира въ Съдътъ. А кога отсутствува призовава ся въ Съдътъ за да изслуша рѣшеніето, ако ли ся намѣра въ служба на други градъ, то рѣшеніето му ся обявява дверь-затвореніемъ, въ общото събраніе на Съдътъ, въ който той служи.

Чл. 140 Рѣшеніята за напомняніе на мировите съди, или на съдебните слѣдователи, могатъ да имъ съ общихъ и тамъ гдѣто живѣятъ.

Чл. 141 Противъ рѣшеніята на Окрежните Съдилицы, а тѣ сѫщо и противъ постановеніето въ първа степень рѣшенія на апелативните Съдилицы, осъдениетъ иматъ право да подаватъ жалба и прокурорътъ протести до дѣвъ седмица, съдѣтъ денътъ въ който е станжало рѣшеніето.

Чл. 142 Жалби и протести, съ всичките книжа и документи, които ся отнасятъ до дѣлото, ся подаватъ предсѣдателю на тоя Съдъ, който е рѣшилъ дѣлото: той прераша всичко въ по-горнѣтъ Съдъ, който при общо събраніе на всичките си отдѣленія рѣшава дѣлото окончателно. Противъ рѣшеніето на тоя Съдъ не ся допушкатъ жалби и протести.

Чл. 143 Когато ся разглѣдватъ дѣла по жалби и протести ся пазътъ правилата показани по горѣ въ членовете 121 122.

Чл. 144 За всяко окончателно рѣшеніе, което е станжало въ дисциплинаренъ редъ, требва да ся съобщава за свѣдѣніе Министру на Правосѫдіето.

Чл. 145 Прошенія за отмѣненіе на окончателнѣ рѣшенія въ Апелативните Съдилицы, които сѫ поставени въ дисциплинаренъ редъ, ся допушкатъ само въ една седмица отъ какъ ся е произнесло рѣшеніето, само въ тия случаи:

1 когато рѣшеніето е постановено, нѣ отъ надлѣжащітъ Съдъ или пакъ не въ надлѣжащітъ си присѣтственный съставъ.

2 когато рѣшеніето е станжало безъ да ся изслушатъ обясненіята на обвиняемиятъ.

3 когато Съдътъ е положилъ наказаніе по-голѣмо отъ колкото му позволява законътъ.

4 кога къмъ дѣлото е примѣненъ законътъ, нѣ съ прямо нарушение сѫщѣтъ му смисъ.

Чл. 146 При разглѣданіето на едно дѣло по дисциплинаренъ редъ, ако ся покажатъ обстоятелства, споредъ които виновните подлѣжатъ на углавенъ Съдъ, то дисципли-

нарното производство ся спира, и подсѫдимите ся предаватъ на углавенъ Съдъ, споредъ правилата въ уставътъ на углавното съдопроизводство.

Чл. 147 Кога единъ съдъ ся предаде по углавенъ редъ на иѣкакво наказаніе, или взысканіе за преступление и злодѣяние, което не ся отнася до испълненіе на службата му; или когато съдътъ ся привлече къмъ слѣдствието за обвиненіе въ престъпно дѣяніе, което навлича на себе си углавно или исправително наказаніе, или кога съдътъ ся запре за лични дѣлгове, или когато по остановеній редъ съдътъ ся обяви за несъстоятеленъ дѣлжникъ; то за обстоятелствата на подобни дѣла ся извѣстява немедлено Министру на Правосѫдіето, отъ когото зависи или да предложи на Върховните Съди въпростъ за привременното му отстраненіе отъ дѣлността, или пакъ да представи на князътъ докладъ за отчисленіето на подобенъ съдъ отъ служба.

Заб. Во всички случаи съдътъ, който е подъ слѣдствието за обвиненіе въ злодѣяние и преступление вънъ отъ службата си не може да участва въ засѣданіята на Съдъ, и да върши какви и да е съдебни дѣлности отъ него частъ, въ който е привиканъ подъ слѣдствието.

Званието съдъ не може да ся счита препятствие за да ся привлече подъ слѣдствието, или да ся предаде подъ Съдъ за общи преступления не по дѣлността му, по обикновенъ редъ на углавното съдопроизводство.

Раздѣлъ 9

За Съдебните Пристави.

Чл. 148. Съдебните пристави ся назначаватъ при Окрежните Съдилицы да испълняватъ решеніята, които имъ ся възлагатъ споредъ уставътъ на углавното и гражданско съдопроизводство.

Чл. 149. Съдебните пристави ся назначаватъ отъ Князътъ. Числото и възнаграждението имъ ся опредѣляватъ по шатовътъ.

Чл. 150. Съдебните пристави за въ дѣлността си требва да дадатъ клятва.

Чл. 151. Кога нема съдебни пристави предсѣдателъ има право да поръчи испълненіето на тѣхната обязанностъ върху